

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Παντού μεγάλη τάξις, γαλήνη κι' ησυχία,
Θεάματα ωραία, αλέγγρα μουσική...

Λές κι' έγινε ο τόπος αυτός μιὰ ἁρμονία,
Κι' οὔτε παρὰ δὲν δίνει γιὰ τὴν πολιτική.
'Αλλ' ὅχι, μέσ' στὰ γλέντια καὶ 'στῆς χαρᾶς τὴν ὥρα
Νομίζεις τὴν καρδιά μας πὼς κἀτι τι τραβᾷ,
Κι' ἀφίνοντας 'στὴν πάντα τὰ μπράβο, μπιζ καὶ φόρα
Φοροῦμε 'στὸ κεφάλι τὴ σκούφια μας στραβά,
Καὶ ῥίχνουμ' ἓνα μάτι 'στὰ νέα τοῦ Χαδᾶ.

Τῶν Ἀγγλῶν ἡ βαρβάτη βασίλισσα ἐκείνη
Εἰς τὴν βουλή τῶν Λόρδων ἐφώναξε μὲ τόνον,
Πὼς γιὰ νὰ βασιλέψῃ 'στὸν κόσμον ἡ εἰρήνη,
Πρέπει ἐμεῖς νὰ πᾶμε 'στὸ χῶμα τῶν προγόνων.
Αὐτὰ ἀκοῦμε κι' ἄλλα καὶ λέμε μὲ ραχάτι,
'Αφοῦ καὶ οἱ Ἑγγλέζοι 'ξεσπάθωσαν γιὰ 'μᾶς,
Ὡς κόψουνε οἱ Τούρκοι τὸ τόσο των γεινᾶτι,
Καὶ 'στῶν Ῥωμῶν τὸ ἔθνος θάλλθῃ σὰν Λουκουμάς
Κι' ὁ Πηνειὸς ἀκόμη κι' ὅλος ὁ Καραμᾶς.

Πηγαίνει καὶ ὁ Γκῶσεν 'στὴν Πόλι θυμωμένος,
Κι' ἀπ' τὴν Ἀθήνα φεύγει ὁ Γάλλος ὁ Τισσώ,
Καὶ τὰ ταξείδια ταῦτα γιὰ τῶν Ῥωμῶν τὸ γένος
Δίῳνα προμαντεύουν μεγάλο καὶ χρυσό.
Γιὰ μᾶς δουλεύουν ἄλλοι, κι' ἐμεῖς ἀκουμπισμένοι
Εἰς τῆς παλαιᾶς μας δάφνης γελοῦμε μοναχοί,
Καὶ λέμε εἰς τοὺς Φράγκους ἀδουλεύετε σεῖς, ξένοι,
Γιὰ τὴ γωνιά μας τούτη τὴν ἔρμη καὶ φτωχή,
Ποῦ ἄλλοτε τὰ φῶτα σὰς τᾶχυνε βροχή.

Πατεῖ κι' ὁ βασιλεῖᾶς μας 'στὴ γῆ τῆς Ἑσπερίας,
Καὶ μένει ὁ Τρικούπης γιὰ ἴσκιος βασιλεῖᾶ,
Καὶ Πρόεδρος ἀκόμη μικρῆς Δημοκρατίας,
Κι' ἰδρώνει νύκτα 'μέρα ἀπ' τὴν πολλὴ δουλειᾶ.
Δημοκρατία εἶναι καὶ Σύνταγμα 'στὴ χώρα,
'Ελευθεριὰ μὲ μέτρο εἰς ὅλα κατοικεῖ,
Καὶ εὐχαριστημένοι γελοῦν καὶ παίζουν τώρα
'Απὸ τὸ ἓνα μέρος οἱ συντηρητικοί,
Κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο πάλι οἱ δημοκρατικοί.

Ἦλθε κι' ἀπὸ τὴν Πόλι μιὰ Τούρκισσα ἀφράτη
Μὲ μπόλικους παράδες, μὰ τάχα 'δῶ τί θέλει;
Δὲν 'μπόρεσε κανένας γι' αὐτὴν νὰ μάθῃ κἀτι,
Μὰ ἴσως ὁ Σουλτάνος 'στὸν τόπο μας τὴν στέλλει
Μὲ τὸ πρωθυπουργό μας τὸ ζήτημα νὰ λύσῃ,
Κι' ἂν τοῦτο ὅπου λένε ἐβγῇ ἀληθινὸ,
Χαρὰ εἰς τὸν Τρικούπην, ὅπου θὰ συζητήσῃ
Μὲ τέτοιο διπλωμάτη ἀφράτο καὶ τρανὸ...
'Αχ! ἂς 'μποροῦσα τότε γραφεῖᾶς των νὰ γενῶ!

* Ἀν τοῦτο ἀληθεύῃ, γεῖά σου, κυρία Τούρκα...
Ποῦ κάθесαι, γιὰ 'πές μας γιὰ χάρι τῆς Φατμές,
'Στὸ σπῆτι σου νάλλθουμε χορεύοντας μαζοῦρκα,
Καὶ νὰ σ' ὑποδεχθοῦμε μὲ ζήτω καὶ τιμαῖς.
* Ἀν Γάλλοι καὶ Ἑγγλέζοι 'στὰ κρύα μᾶς ἀφήσουν,
Σὲ σένα τρέχουμ' ὅλοι, τοῦ Μουχαμὲτ Οὐρὶ...
Δὲν θέλουμε οἱ ἄνδρες τὸ ζήτημα νὰ λύσουν,
Γυναῖκα νὰ τὸ λύσῃ πρὶο εὐκολὰ 'μπορεῖ...
'Αμὰν, Χανούμ, ὡς πότε θὰ κάνῃς τὸ βαρὺ;

Souris.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Οἱ ἀθάνατοι τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας φροντίζουν πάντοτε ὅπως ὑπάρχῃ ἰσορροπία μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ ἐπιστήτου. Οὕτως ἅμα πλεονάζουν οἱ ἱστορικοὶ, χηρυσούσης θέσεώς τινος, ἐκλέγουσι τὸν διάδοχον τοῦ θανόντος ἀθανάτου μεταξὺ τῶν κριτικῶν ἂν ἡ ἀναλογία εἶναι ὑπὲρ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς πολιτικῆς εὐγλωττίας, οἱ ποιεῖται ὑποψήφιοι ἔχουν πλείους πιθανότητες ἐπιτυχίας.

Τὴν αὐτὴν τακτικὴν φαίνεται ἀκολουθοῦν καὶ τὸ ἀθάνατον ὑπουργεῖον. Εἶδεν ὅτι μεταξὺ τῆς τάξεως τῶν ὑπαλλήλων καθυστέρει ἡ τάξις τῶν ἀμπαδζίδων* διώρισε λοιπὸν ὑπαλλήλους ἀμπαδζήδες* πλεονασάντων αὐτῶν ἔμενον ἡδικοημένοι οἱ μπρισιμιδζήδες* ἀμέσως ἀντιπρόσωποι των παρεκάθησαν εἰς τὴν πλουσιάν ὑπαλληλικὴν τράπεζαν* τότε

οἱ παράδες τοῦ Μεσολογγίου ἤγειραν φωνήν* ἀμέσως γὰρ ὁ ὑπάλληλος. Ἐσχάτως διωρίσθη ἐπὶ τέλους καὶ κλητὴρ ὑπάλληλος, καθὰ ἡ ἰχνεύμων Πρωτὰ ἀνεκάλυψεν.

Τώρα πληροφούμεθα ὅτι αἱ συντεχνίαι τῶν νυκτεμπόρων, τῶν μπαλωματιδῶν καὶ τῶν Κελεπῶνων ἀνεφέρθησαν πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν ἀντιβασίλειά καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ διορισθοῦν καὶ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν ὑπάλληλοι.

* Ἀμα ἀνοίξῃ ἡ Βουλὴ καὶ ἀρχίσῃ ὁ πετροπόλεμος μεταξὺ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ δεῦτερος θ' ἀρπάσῃ ἀπὸ τὸν περιβόλον τῆς Βουλῆς μίαν πέτραν καὶ θὰ τὴν ῥίψῃ κατακέφαλα τοῦ κ. Τρικούπην.

Τρικούπης. Γιατί;

Κουμουνοδούρος. Διώρισε ὑπάλληλον ἓνα μπρισιμιδζήν.